

Fiziopatologia aderențelor

Ș.A. Buțureanu¹, T.A.S. Buțureanu²

¹Department Mother and Child Medicine, "Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iași, Romania

²"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy Iași, Romania

Rezumat

Formarea unor aderențe intraperitoneale după chirurgia abdominală sau pelvină este un fenomen foarte frecvent. Deși nu există o definiție unanim acceptată, ele reprezintă punți de țesut cicatricial între diferite organe din cavitatea peritoneală ca rezultat al unui proces excesiv de reparare locală. Aderențele pot fi congenitale sau câștigate după un proces local inflamator. Unele aderențe pot fi asimptomatice, dar multe dintre ele pot determina complicații severe, cum ar fi dureri abdominale sau pelvine, intertilitate feminină, ocluzia intestinală. Medicii și pacienții trebuie informați despre posibilitatea apariției postoperatorii a aderențelor intraperitoneale și această posibilitate trebuie menționată în consimțământul informat semnat de pacient. În formarea aderențelor sunt implicate multiple mecanisme proinflamatorii, multe cu o fiziopatologie încă incomplet cunoscută. Procedurile laparoscopice nu diminuează cu mult posibilitatea de apariție a aderențelor postoperatorii. Diagnosticul imagistic este destul de nesigur, iar posibilitățile de prevenire modeste ca rezultat final. Folosirea unor tehnici chirurgicale corecte și evitarea unor manevre traumatizante pentru organele intraperitoneale pot ajuta la scăderea procentului de aderențe postoperatorii.

Cuvinte cheie: complicații postoperatorii, aderențe intraperitoneale, fiziopatologie, inflamație, dureri abdominale, cicatrizare, laparoscopie

Corresponding author: Prof. Ștefan A. Buțureanu MD, PhD
30 N. Gane St., 700110 Iași, Romania
E-mail: stefan@butureanu.com